

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 343/2014
03.06.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Л., због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Л., адвоката С.С. из С., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1543/11 од 03.07.2013.године и пресуде Апелационог суда у Београду Кж3 бр. 36/13 од 27.12.2013.године, у седници већа одржаној дана 03.06.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Л., адвоката С.С., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1543/11 од 03.07.2013.године и пресуде Апелационог суда у Београду Кж3 бр. 36/13 од 27.12.2013. године, као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К. 207/10 од 23.02.2011.године, окривљени М.Л. и Б.Н., на основу члана 355. тачка 2. ЗКП ослобођени су од оптужбе да су учинили кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 2. у вези са ставом 1. Основног кривичног закона. Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка у износу од 50,00 динара падају на терет буџетских средстава тог суда, док је на основу члана 512. ЗКП изречена мера безбедности одузимања предмета, па је од сведока Р.Д. одузето 0,38 гр нето масе опојне дроге ..., која ће након правноснажности пресуде бити уништена.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 1543/11 од 03.07.2013.године, изреком под I, уважањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву преиначио је пресуду Вишег суда у Смедереву К. 207/10 од

23.02.2011.године, у односу на окривљеног М.Л., тако што је овог окривљеног огласио кривим за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осудио га на казну затвора у трајању од 6-шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 06.08.2004. године до 24.08.2004. године, а на основу члана 512. став 1. ЗКП према сведоку Р.Д. изрекао меру безбедности одузимања предмета – 0,38 гр опојне дроге ... и на основу члана 193. ЗКП обавезао окривљеног М.Л. на плаћање суду пашала у износу од 15.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док је истом пресудом, изреком под II, жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву у преосталом делу у односу на окривљеног Б.Н. одбио као неосновану и првостепену пресуду у том делу потврдио.

Апелациони суд у Београду, као суд трећег степена, пресудом КжЗ бр. 36/13 од 27.12.2013.године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног М.Л., адвоката С.С. и пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 1543/11 од 03.07.2013.године, потврдио.

Бранилац окр. М.Л., адвокат С.С., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП и погрешне примене закона- члан 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 1543/11 од 03.07.2013.године и пресудом Апелационог суда у Београду КжЗ. бр. 36/13 од 27.12.2013.године повређен закон и да наведене пресуде укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13) (у даљем тексту: ЗКП), па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окр. М.Л., сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.Л., адвоката С.С., неоснован је у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Неосновано бранилац окр. М.Л. у захтеву за заштиту законитости истиче да је изостављањем, у другостепеној пресуди Апелационог суда у Београду, више појединости из чињеничног описа инкриминисаног догађаја у оптужници битних за радњу извршења, повређено начело акузаторности и нарушен објективни идентитет оптужбе и пресуде у погледу чињеничног описа радњи извршења кривичног дела и тиме прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Чињенице које су, према наводима захтева, изостављене у побијаној другостепеној пресуди, а окр. М.Л. оптужницом стављене на терет, односе се на радње окривљеног удруживања са окр. Б.Н. ради неовлашћене куповине и продаје опојне дроге и контакте са уживаоцима дроге ради продаје дроге, поред контаката са сведоком Р.Д., те контакте и договоре са поменутиим сведоком, осим оних наведених у пресуди, као и на догађаје од 05.08.2004.године који се тичу времена и учесника продаје дроге, претреса, одузимања противправне користи (новца у износу од 2.000,00 динара од окр. Б.Н.) и опсервације полицијских службеника.

Законитост побијане другостепене пресуде која је донета пре почетка примене сада важећег ЗКП (01.10.2013.године), Врховни касациони суд је, у вези са изложеним наводима захтева за заштиту законитости, а сходно одредби члана 604. став 1. тог Законика, ценио према одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ 58/04, 85/05, 115/05, 49/07, 122/0, 72/09 и 76/10) (у даљем тексту: раније важећи ЗКП) и нашао да побијаном пресудом није прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 8. раније важећег ЗКП, односно из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, који се примењује у време доношења побијане пресуде суда трећег степена.

Наиме, изостављање у пресуди одређених чињеница и околности из оптужнице, када суд закључи да из доказа изведених у поступку не произилази њихово постојање, не представља измену чињеничног основа оптужбе која има значај прекорачења оптужбе, већ поступање на које је суд овлашћен када оцени да оптужба у одређеном делу није основана јер није доказана. Посебно се у конкретном случају не може говорити о прекорачењу оптужбе и битној повреди одредаба кривичног поступка у питању на штету окр. М.Л., имајући у виду да је изостављањем радње удруживања са окр. Б.Н. за вршење кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога (услед оцене суда да није доказано учешће окр. Н. у извршењу дела), отклоњен основ теже квалификације дела окривљеног, по ставу 2. члана 246. КЗ, за коју је прописана строжа казна од казне прописане за дело за које је окр. М.Л. оглашен кривим и да изостављање више контаката у циљу продаје опојне дроге умањује обим инкриминисаних активности окривљеног у односу на оптужбу.

Описи у оптужници који се односе на радње овлашћених службених лица органа унутрашњих послова (опсервација примопредаје дроге и новца, претрес окр. Б.Н. и одузимање новца од њега) супротно наводима захтева за заштиту законитости, нису од битног значаја за опис радње окр. М.Л. и постојање кривичног дела које му је стављено на терет, па изостављање истих из чињеничног описа изреке другостепене пресуде, по оцени овог суда такође не представља прекорачење оптужбе.

Бранилац окр. М.Л., као разлог подношења захтева за заштиту законитости, истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, али се ова повреда у захтеву не образлаже, већ се наводи захтева у овом делу свде на оспоравање чињеничног стања утврђеног у побијаној пресуди у погледу контаката сведока Р.Д. са полицијским инспектором Н.С., времена одузимања опојне дроге од сведока и

оцене другостепеног суда исказа поменутог и других сведока саслушаних у поступку, те чињенице од кога је одузет новац добијен продајом дроге.

Међутим, погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољен законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно браниоца окривљеног, па је захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.Л. у том делу недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.

+